

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobců: a) **Mgr. V. K.**

b) **Mgr. L. K.**

oba zastoupeni Mgr. Barborou Kociánovou, advokátkou
sídlem Půtova 1219/3, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě
sídlem Praskova 194/11, 746 01 Opava

za účasti:

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2017 č. j. ZKI OP-O-1/3/2017-14, ve věci námitky proti obnovenému katastrálnímu operátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

takto:

- I.** Žaloby se **zamítají**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se samostatnými žalobami domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2017 č. j. ZKI OP-O-1/3/2017-14, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Nový Jičín (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 15. 11. 2016 č. j. OR-530/2012-804/60 ve věci námítky proti obnovenému katastrálnímu operátu v katastrálním území T.
2. Krajský soud nejprve odmítl žalobu žalobce a) pro opožděnost rozhodnutím ze dne 16. 8. 2017 č. j. 22 A 122/2017-65, ke kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) toto rozhodnutí zrušil rozsudkem ze dne 28. 11. 2018 č. j. 10 As 287/2017-82, když zaujal názor, že žaloba žalobce a) byla podána včas. Krajský soud, vázán tímto názorem NSS, tedy projednal obě žaloby věcně. Žaloby byly spojeny ke společnému projednání rozhodnutím soudu ze dne 15. 8. 2019 č. j. 22 A 122/2017-114. Rozsudek ze dne 25. 9. 2019 č. j. 22 A 122/2017-129 byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 25. 2. 2022 č. j. 10 As 380/2019-106, a to pouze z procesního důvodu.
3. Námitka proti obnovenému katastrálnímu operátu v katastrálním území T. se týkala zmenšení výměry pozemku parc. č. XA, jehož spoluvlastníky jsou žalobci. S ohledem na to, že každá z žalob obsahuje 72 stran textu a náčrtů, rozčlenil soud žalobní námítky do několika skupin, které z důvodu hospodárnosti a přehlednosti nebude interpretovat zde na začátku rozsudku, jak bývá zvykem, ale uvede je a vypořádá postupně po zjištěních ze správních spisů.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobám uvedl, že napadené rozhodnutí je v souladu s platnými zákony a řádně a podrobně odůvodněno. Žalobci v žalobách neuvádějí žádné nové skutečnosti, pouze zbytečně rozsáhle opisují svá dřívější podání. U jednání dne 31. 5. 2022 zdůraznil, že těžištěm námítky byla výměra parcely č. XA, s tím, že tato parcela byla před obnovou přepracováním zobrazena na čtyřech samostatných mapových listech. Každý z těchto listů byl zatížen vlastní srážkou, která ovlivňuje výměru parcely. Výměra parcely je však pouze odvozeným údajem, klíčové je dodržení geometrického určení parcely. V průběhu řízení o námitkách byla pouze zjištěna chyba týkající se hranice mezi parcelami č. XA a č. XB, a tato chyba byla opravena ve prospěch žalobců. Žalovaný navrhl zamítnutí žalob.
5. Osoba zúčastněná na řízení (spoluvlastník sousedního pozemku parc. č. XB) se k žalobám nevyjádřila.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č.

150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.

7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že v katastrálním území T. probíhala obnova katastrálního operátu přepracováním, žalobce a) nahlédl do vyloženého katastrálního operátu a poté podal námitku, v níž požadoval, aby výměra pozemku parc. č. XA činila dosavadních 8 914 m² a nikoli nyní uvedených 8 405 m². Katastrální úřad rozhodnutím ze dne 15. 11. 2016 č. j. OR-530/2012-804/60 námitce nevyhověl s tím, že zobrazení hranice mezi pozemky parc. č. XA a č. XB v k. ú. T. bude opraveno podle neměřického záznamu č. 3452, a výměra pozemku parc. č. XA bude opravena na novou výměru 8 556 m². O odvolání žalobců rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím dne 18. 4. 2017.
8. Žalobkyně b) nad rámec žalobních námitek společných oběma žalobám namítla, že jí nebyla doručena výzva žalovaného k seznámení se s podklady a k vyjádření se k nim ze dne 9. 3. 2017. Žalobkyně byla zastoupena ve správním řízení žalobcem a) pouze pro úkon podání odvolání. Tím bylo porušeno její právo na rovnost ve správním řízení a porušena zásada zákazu diskriminace. Tuto námitku zopakovala 19. 3. 2018 v replice k vyjádření žalovaného. K tomu soud uvádí, že považuje námitku za zcela obecnou co do důsledků pro žalobkyni b). Ta vůbec neuvedla, jaká konkrétní újma jí tím vznikla. Jak vyplývá z obsahu správních spisů, nad rámec řízení u správního orgánu 1. stupně bylo v odvolacím řízení doplněno jen odvolání žalobců a předkládací zpráva katastrálního úřadu. Na odvolací rozhodnutí reagovala žalobkyně b) rozsáhlou žalobou, v níž se podrobně a konkrétně vyjadřovala k věci. Namítaná vada tak podle názoru soudu neměla žádný vliv na další řízení a rozhodnutí.
9. Pokud se žalobkyně b) v replice k vyjádření žalovaného zabývala tím, jak a kdy jí bylo doručováno napadené rozhodnutí, soud to považuje za opožděný žalobní bod, když lhůta pro podání žaloby uplynula žalobkyni b) v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. dne 29. 11. 2017 a replika byla doručena soudu 19. 3. 2018. Nejednalo se přitom ani o rozvedení některé z řádných žalobních námitek.
10. Pokud žalobce a) u jednání dne 31. 5. 2022 namítl, že podle jeho názoru je výrok č. 2 rozhodnutí 1. stupně v rozporu s odůvodněním, i tuto námitku považuje soud za opožděný žalobní bod. Lhůta pro podání žaloby uplynula žalobci a) v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. dne 17. 7. 2017 (pondělí), nejedná se o rozvedení některé z námitek uvedených v žalobě doručené soudu dne 14. 7. 2017. Na okraj soud poznamenává, že takto vznesenou námitku, pokud by byla uplatněna včas, by považoval za zcela obecnou, když se z ní nepodává, v rozporu s čím konkrétně v odůvodnění by měl být výrok rozhodnutí, ani to, jak byla tvrzenou vadou zasažena konkrétní práva žalobce a).
11. Základem věcných žalobních námitek je tvrzení žalobců, že při obnově katastrálního operátu přepracováním (digitalizací) došlo ke změně polohového určení pozemku parc. č. XA posunem hranice mezi tímto pozemkem a sousedícím pozemkem č. XB v neprospěch pozemku žalobců, a tím došlo k zásahu do práv vlastníků pozemku. Správná výměra pozemku parc. č. XA je podle žalobců výměra uváděná před obnovou operátu, tj. 8 914 m². Z obsahu správních spisů soud zjistil k historii předmětného pozemku, že v roce 1978 byl vyhotoven polní náčrt č. 323 v měřítku 1:2880, jímž byl dosavadní pozemek parc.č. XA – role o výměře 45 178 m² rozdělen z důvodu změny druhu pozemku na pozemek parc.č. XA – pastva o výměře 19 275 m², č. XB – cesta o výměře 354 m², č. XC – role o výměře 13 423 m² a č. XD – pastva o výměře 12 126 m².

Výměry nově vzniklých pozemků byly vypočteny z náčrtu, přičemž jediná míra uvedená v polním náčrtu číselně je šířka cesty (pozemku parc. č. XB), a to 3 metry. Z pozemku parc.č. XA byly poté odděleny další pozemky, a to u západní strany daného pozemku, v roce 1997 to byly pozemky parc.č. XE a XF, v roce 1998 pak pozemky parc.č. XG, XH, XI a XJ, přičemž výměra „zbytkového“ pozemku parc.č. XA byla v těchto geometrických plánech určena graficky. Od roku 1998 měl tak pozemek parc.č. XA zapsanou výměru 8 914 m². V letech 2011 – 2012 prováděl katastrální úřad obnovu katastrálního operátu v k. ú. T., a to přepracováním, tj. převedením analogové katastrální mapy do formy digitální katastrální mapy, bez zjišťování průběhu hranic v terénu. Z tohoto přepracování vzešla výměra pozemku žalobců 8 405 m². Žalobce a) podal námitku proti této výměře, načež katastrální úřad zjistil, že převedením do digitální formy katastrální mapy došlo k tomu, že šířka pozemku parc. č. XB (tj. pozemku bezprostředně sousedícího s pozemkem žalobců, a to na východní straně pozemku žalobců) neodpovídá šířce 3 metry, uvedené v podkladu (polním náčrtu č. 323), nýbrž je širší (od 4,45 m v severní části po 4,1 m v jižní části). Proto katastrální úřad vyhotovil neměřický náčrt č. 3452, v němž upravil šířku vedlejšího pozemku na odpovídající 3 metry, a to ve prospěch pozemku žalobců (posunutím společné hranice směrem východním). Tuto zjištěnou chybu katastrální úřad opravil rozhodnutím ze dne 15. 11. 2016, tedy opravil zobrazení vlastnické hranice mezi pozemky parc. č. XA a XB podle neměřického záznamu č. 3452, a v návaznosti na to také nové údaje o výměře těchto pozemků – u pozemku parc. č. XA na 8 556 m².

12. Pokud žalobci v žalobách namítali, že napadené rozhodnutí neodpovídá na otázku, jaká chyba a kdy vznikla, má soud za to, že žalovaný se touto otázkou zabýval konkrétně a podrobně především na str. 7 napadeného rozhodnutí. Chybu, která se poté promítla do výměry pozemku žalobců, lze vystopovat již od roku 1978, kdy byla výměra tehdejšího pozemku parc. č. XA vypočtena pouze graficky, tj. odpočtem od nově oddělených pozemků, nikoli zjišťováním, a to při tehdejších ne příliš přesných metodách výpočtů. Také při následujících změnách (oddělování nových pozemků z pozemku parc. č. XA v letech 1997 a 1998) se výměra „zbytkového“ pozemku dopočítávala odečtením nově vyměřených pozemků, přičemž nedocházelo ke změně polohového určení pozemku, resp. byly zachovávány obvodové lomové body, odpovídající původnímu stavu z roku 1978. Námitka žalobců, že se správní orgány nevypořádaly s tím, proč se pozemek parc. č. XA za 25 let zmenšil, je tedy lichá, neboť rozhodující, závazný údaj, týkající se nemovitosti vedených v katastru – tedy geometrické a polohové určení nemovitosti – zůstal po celou sledovanou dobu stejný. Výměra tohoto pozemku byla uváděna chybně (tj. chybně z pohledu nynějších přesnějších, sofistikovanějších metod) již od roku 1978. Soud zde považuje za potřebné zdůraznit, že výměra pozemku je údajem odvozeným, a to právě z geometrického určení pozemku, a je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku (srov. § 27 písm. g/ zákona č. 344/1992 Sb., účinného do 31. 12. 2013 – dále jen „starý katastrální zákon“, a § 2 písm. g/ zákona č. 256/2013 Sb., účinného od 1. 1. 2014 – dále jen „nový katastrální zákon“) – srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013 č. j. 3 As 80/2012-21.
13. Pokud žalobci v žalobách namítali, že při obnově katastrálního operátu přepracováním nebylo zachováno geometrické určení nemovitosti, neboť došlo k několikeré změně rozměru nemovitosti (8914 m² – 8406 m² – 8556 m²), soud k tomu s ohledem na výše uvedené podotýká, že žalobci směřují pojem rozměr nemovitosti (dán jeho hranicemi – viz definice geometrického určení nemovitosti v § 27 písm. e/starého

katastrálního zákona a v § 2 písm. e/nového katastrálního zákona) s pojmem výměra pozemku (viz výše v bodě 12. rozsudku).

14. Pokud žalobci v žalobách namítali, že měnit výměru pozemku je možno v souladu se zákony pouze pokud obnova katastrálního operátu probíhá jinými způsoby (novým mapováním, na podkladě pozemkových úprav, ev. při revizi souladu údajů katastru se skutečností), k tomu soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 10-11, kde se žalovaný této otázce podrobně věnuje, přičemž jeho závěry považuje soud za správné a zákonné.
15. Žalobci v žalobách dále namítali, že správnost výměry a hranic pozemku parc. č. XA potvrdil katastrální úřad ověřením správnosti geometrických plánů č. 1310-29/98 (z roku 1998) a č. 3006-6/2011 (z roku 2011). Žalobci nesouhlasili s názorem žalovaného, že katastrální úřad nemá povinnost kontrolovat geometrické plány. K tomu soud především uvádí, že žalobci zkreslují argumentaci žalovaného uvedenou na str. 9 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný tam s odkazy na příslušná zákonná ustanovení vysvětlil, že katastrální úřad zkoumá předložené geometrické plány pouze z některých hledisek, pro potvrzování geometrického plánu správním orgánem není stanoven úplný revizní postup (ten by znamenal mimo jiné nutnost ověřovacích měření v terénu), přičemž odpovědnost za požadovanou přesnost a soulad s právními předpisy je na úředně oprávněném zeměměřickém inženýrovi, který ověřil geometrický plán. Pokud jde o geometrický plán z roku 1998, katastrální úřad uvedl konkrétní výhrady k němu včetně důvodů, jak k výhradám dospěl, a to na str. 15 a 17 rozhodnutí ze dne 15. 11. 2016. Pokud jde o geometrický plán z roku 2011, katastrální úřad uvedl důvody, proč nemohl využít výsledky této zeměměřické činnosti, a to na str. 16 téhož rozhodnutí. Není tedy pravda, že by katastrální úřad potvrdil správnost výměry a hranic pozemku parc. č. XA ověřením správnosti shora uvedených geometrických plánů.
16. Pokud jde o tvrzení žalobců, že správní orgány považují příslušné geodety, kteří zpracovali geometrické plány, za diletanty a amatéry, s tím soud nesouhlasí a poukazuje na to, že správní orgány pouze zdůrazňovaly odpovědnost geodetů za výsledky práce – nejen při zaměrování, ale též při kontrole a srovnání se stavem v katastru nemovitostí.
17. Žalobci v žalobách dále namítali, že ani jedna z listin, které jim byly na základě žádosti zaslány 4. 7. 2012 katastrálním úřadem, nedokládá, že by došlo k matematické či jiné chybě, kterou by musel katastrální úřad opravovat v rámci obnovy katastrálního operátu. Šlo o nedatovaný náčrt, oddělující pozemek parc. č. XA z pozemku parc.č. XK, který neuváděl přesnou hranici pozemku parc.č. XA ani výměru žádného z pozemků, dále polní náčrt č. 323 ze dne 6. 4. 1978 a katastrální mapu. Zde soud souhlasí s žalobci. Chyba, kterou katastrální úřad opravil rozhodnutím ze dne 15. 11. 2016, vznikla totiž až v průběhu obnovy katastrálního operátu přepracováním (2011-2012) a týkala se vadně přenesené šířky sousedního pozemku parc. č. XB. Tuto chybu katastrální úřad opravil. Důsledek této opravy se projevil také v odvozeném údaji o výměře obou dotčených pozemků.
18. Soud tedy opakuje, že opravou hranice mezi pozemkem parc. č. XA a parc .č. XB neměřickým záznamem č. 3452 nedošlo ke změně polohového určení parcely č. XA v neprospěch žalobců, ani k zásahu do práv žalobců jako vlastníků pozemku. Pokud žalobci v žalobách namítali, že jim není známo, jak se s touto jejich námitkou správní

orgány vypořádaly, soud uvádí, že právě řešení této otázky je základem odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, jinak řečeno, o tom to celé je.

19. Žalobci v žalobách namítli, že katastrální úřad měl k určení hranice mezi pozemky parc. č. XA a č. XB (žalobci také uváděná jako „hranice A-B“) využít polní náčrt č. 323, geometrické plány k odděleným a sousedním parcelám, geometrický plán č. 3006-6/2011 a doklady týkající se vytyčení hranic v roce 2001 (dokument č. 1465-24/2001 a protokol o vytyčení hranice z 2. 4. 2001). K tomu soud uvádí, že hranicí A-B se katastrální úřad zabýval v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 12-21 a žalovaný na str. 7-10, přičemž správní orgány vždy uvedly, z jakých důvodů je či není jednotlivý výsledek zeměměřické činnosti použitelný, a soud se s hodnocením správních orgánů ztotožňuje. Žalobci v žalobách pouze stále opakují svá tvrzení, aniž by reagovali na konkrétně uvedenou argumentaci žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
20. Pokud jde o polní náčrt č. 323 z roku 1978, žalobci v žalobách namítali, že byl správními orgány hodnocen zcela odlišně, když katastrální úřad uvedl, že body A a B jsou prvotně určeny na základě tohoto náčrtu, kdežto žalovaný uvedl, že jediným údajem využitelným z tohoto náčrtu je šířka pozemku parc. č. XB. Žalobci se pozastavovali nad tím, že k určení současné výměry pozemku parc. č. XB je podle katastrálního úřadu tento polní náčrt dostačující, kdežto k určení výměry jejich pozemku parc. č. XA nikoliv. Podle žalobců není pravdou, že by tento polní náčrt neobsahoval měřené údaje, když obsahuje výpočet výměr všech v něm uvedených pozemků. Žalobci nesouhlasili s tvrzením katastrálního úřadu, že polní náčrt č. 323 bude podkladem pro změnu hranice, když tento náčrt podle žalobců pouze stanovuje výměry jednotlivých pozemků, neobsahuje lomové body A a B. K tomu soud uvádí, že neshledal rozpor mezi rozhodnutími správních orgánů 1. a 2. stupně. Katastrálním úřadem zmiňované určení bodů A a B lze chápat jako určení grafické, bez vyměření, když využitelným údajem, o kterém hovoří žalovaný, je údaj zjevně měřený, totiž šířka sousedního pozemku (3 metry). I zde žalobci volně zaměňují pojmy měření a výměra (k tomu viz především bod 12. tohoto rozsudku). Podkladem pro opravu hranice byl pak neměřický záznam č. 3452, který vycházel z polního náčrtu č. 323, nikoli tento polní náčrt samotný.
21. Žalobci v žalobách dále namítali s odkazem na § 84 vyhlášky č. 29/2007 Sb., že právní předpis neumožňuje použití neměřického záznamu při obnově katastrálního operátu přepracováním, vyhláška váže použití neměřického záznamu jen na pozemek, u něhož nedochází ke změně hranice. K tomu soud uvádí, že v daném případě nedošlo ke změně hranice, nýbrž k opravě zobrazení vlastnické hranice tak, aby hranice v digitalizované mapě katastrálního operátu odpovídala hranici v původní katastrální mapě, proto mohl být využit neměřický záznam.
22. Pokud jde o vytyčení hranice z roku 2001, žalobci v žalobách namítli, že vlastníci pozemků byli seznámeni s vytyčením bodů, neuplatnili námitky, došlo tedy k dohodě o hranici mezi pozemky parc. č. XA a č. XB. K tomu soud uvádí, že vytyčením hranice z roku 2001 se zabýval žalovaný na str. 9-10 odůvodnění napadeného rozhodnutí a soud s jeho závěry plně souhlasí. Zdůrazňuje přitom, že v souladu s § 75 odst. 2 tehdy platné vyhlášky č. 190/1996 Sb. se vytyčením hranic pozemků neměnily ani nezakládaly právní vztahy k dotčeným pozemkům. Soud nezpochybňuje, že vytyčení proběhlo, avšak jeho dokumentace byla pouze založena u katastrálního úřadu. Na rozdíl od případného geometrického plánu (srov. § 18-19 starého katastrálního zákona), který by obsahoval také

srovnání nového stavu se stavem v katastrální mapě, nebyla vytyčovací dokumentace podkladem pro řízení o změně údajů katastrálního operátu.

23. Žalobci v žalobách nesouhlasili s názorem katastrálního úřadu, že nemohl využít geometrický plán č. 3006 z roku 2011 proto, že tento není dosud zapsán v katastru nemovitostí. Podle žalobců je tento geometrický plán součástí správního spisu i sbírky listin. K tomu soud zjistil ze správního spisu, že se jednalo o geometrický plán pro vyznačení nové budovy na pozemku parc. č. XA. Takový geometrický plán by byl součástí sbírky listin katastrálního operátu poté, kdy by úspěšně proběhlo řízení o zápisu nové stavby (srov. § 4, § 5 odst. 5, § 19 odst.1 starého katastrálního zákona, a § 5, § 30 odst.1, § 48 odst.1 nového katastrálního zákona). Tuto skutečnost žalobci netvrdili, nevyplývá z obsahu správního spisu, a žalobci ani nerozporovali tvrzení katastrálního úřadu na str. 16 rozhodnutí ze dne 15. 11. 2016, podle něhož k takovému zápisu nedošlo. Pokud žalobci k tomuto bodu namítali, že se k němu nevyjádřil žalovaný, bylo to zjevně proto, že k němu nesměřovala konkrétní odvolací námitka.
24. Žalobci v žalobách dále namítali, že katastrální úřad může opravit chybné geometrické a polohové určení pozemku pouze na základě výsledků zeměměřických činností a písemných prohlášení vlastníků, že hranice jimi nebyla měněna, není sporná ani zpochybněná. Správní spis však toto prohlášení vlastníků neobsahuje. K tomu soud uvádí, že katastrální úřad provedl opravu chyby, která vznikla zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, když šířka sousedního pozemku měla být 3 metry, nikoli 4,45 m až 4,1 m. Chyba nevznikla při měření a následných úkonech po něm, katastrální úřad tedy postupoval v souladu s § 36 odst. 1 písm. a) nového katastrálního zákona a § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., proto nebylo ve věci třeba splnit podmínky uvedené v § 44 odst. 3 citované vyhlášky, k nimž směřovala námitka žalobců. Pro úplnost soud uvádí, že požadavek opravy chyby na základě výsledků zjišťování hranic, uvedený v závěru odst. 2 § 44 citované vyhlášky, se zcela zjevně týká obnovy katastrálního operátu novým mapováním, nikoli přepracováním, jak tomu bylo v posuzované věci (srov. § 13, § 14 odst. 1 starého katastrálního zákona, obdobně § 40, § 42 odst. 1 nového katastrálního zákona).
25. Žalobci v žalobách dále namítali, že katastrální úřad použil pro digitalizaci analogovou mapu na plastové fólii, která ale průchodem tiskárnou teplem mění velikost, nedochází ke zobrazování 1:1, navíc se musely sesazovat 4 mapové listy. Katastrální úřad použil i papírovou mapu, ta podle žalobců chybu nevykazuje, v rozhodnutí chybí úvaha správních orgánů k odlišnosti papírové a plastové mapy. K tomu soud uvádí, že katastrální úřad prováděl obnovu katastrálního operátu na základě katastrální mapy vedené na plastové fólii, jak vyplývá z rozhodnutí z 15. 11. 2016. Soudu není známo, z čeho žalobci dovozují použití (i) papírové mapy, když z obsahu správního spisu se nic takového nepodává, proto nevidí důvod, proč by se správní orgány měly zabývat srovnáváním těchto dvou forem.
26. Žalobci v žalobách dále namítali, že katastrální úřad vedl v rámci řízení o obnově katastrálního operátu řízení o změně vlastnické hranice, aniž oznámil zahájení takového řízení, proto mohl rozhodnout jen o opravě výměry pozemku, nikoli o změně hranice. K tomu soud opakuje, že v daném případě došlo k opravě chybného zobrazení vlastnické hranice v digitální mapě tak, aby odpovídala původní mapě katastrální, nikoli ke změně hranice, jak se domnívají žalobci.

27. Žalobci v žalobách dále namítali, že katastrální úřad pominul právní úpravu platnou před účinností vyhlášky č. 26/2007 Sb., zejména zákon č. 22/1964 Sb, a žalovaný se s touto námitkou vůbec nevypořádal. K tomu soud uvádí, že katastrální úřad se v rozhodnutí ze dne 15. 11. 2016 zabýval zcela přílehavě právními předpisy platnými a účinnými v době tohoto řízení. Žalobci v odvolání nevznesli námitku, která by se týkala předchozí právní úpravy, proto se k ní žalovaný nemusel vyjadřovat. Nad rámec soud uvádí, že žalovaný se touto problematikou zabýval v předchozím rozhodnutí z 18. 4. 2016 v reakci na vyjádření žalobců z 3. 3. 2016.
28. Žalobci v žalobách dále namítali, že katastrální úřad se nezabýval správností zobrazení hranic „min. parcely č. 1915/18“, pouze konstatoval, že tak učinil, své tvrzení blíže nevysvětlil. K tomu soud uvádí, že tuto námitku shledal zcela obecnou, žalobci nevznesli žádné konkrétní výhrady týkající se posouzení tohoto pozemku, a to ani v odvolání, ani v žalobách.
29. Žalobci v žalobách dále namítali, že katastrální úřad rozhodl v rozporu s právními předpisy, nesprávně hodnotil důkazy, žalovaný měl proto jeho rozhodnutí zrušit, místo toho žalovaný změnil rozhodnutí v části odůvodnění, aby vady odstranil. S touto námitkou soud nesouhlasí. Žalovaný v odůvodnění rozvedl nosné myšlenky katastrálního úřadu, zjevně veden snahou vysvětlit žalobcům srozumitelně a přijatelným způsobem spíše technicky pojaté odůvodnění katastrálního úřadu.
30. Žalobci v žalobách dále namítali, že katastrální úřad se nesnažil získat a provést důkaz – povolení ONV o změně druhu pozemku, a žalovaný na druhou stranu tvrdil, že tohoto důkazu není třeba. K tomu soud uvádí, že zmíněné povolení se váže k polnímu náčrtu č. 323 z roku 1978, resp. tento polní náčrt byl vyhotoven pro účely povolení změny druhu pozemku. Pro správní orgány měl při obnově katastrálního operátu význam polní náčrt jakožto výsledek zeměměřické činnosti, nikoli následné povolení tehdejšího ONV, které z náčrtu vycházelo.
31. Na závěr považuje soud za vhodné shrnout principy práce s předmětnými žalobami poukazem na přílehavou judikaturu. Například v rozsudku ze dne 30. 6. 2010 č. j. 1 Afs 14/2010 – 78 uvedl NSS: „...kvalita soudního rozhodnutí je vždy zásadním způsobem předurčena kvalitou žalobního návrhu. Zcela jinak může soud pracovat s žalobou, v níž jsou námitky stručné a jasné, jsou logicky uspořádány a mají jednoznačný „tah na branku,“ než s rozsáhlou žalobou, která se vyznačuje rozvlácností stylu, používáním řady expresivních výrazů namísto konkrétní právní a skutkové argumentace či cyklickým opakováním jedněch a týchž argumentů a z níž není patrné, kde končí žalobní bod a začíná rekapitulace správního řízení či bezbřehá lamentace žalobce nad nespravedlností, již se mu ve správním řízení dostalo a kterou přece soud musí uznat a správní rozhodnutí bez dalšího zrušit.“ V rozsudku ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130 pak NSS uvedl: „Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“
32. S ohledem na vše výše uvedené soud žaloby zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodné.

[Zadejte text.]

33. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
34. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jí neuložil v řízení plnění žádné povinnosti ani neshledal důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání náhrady.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. května 2022

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu